

Alfa a Omega

Zpravodaj Farního sboru
Českokobratrské církve evangelické
v Praze 5 - Smíchově

Úvodník

„Já jsem hardware, software i proud.“

Milé sestry, milí bratři,

na začátku července jsem strávila týden s mládežníky z celé republiky na Letním kempu mládeže ve Strmilově. Byl to příjemný a snad pro všechny zúčastněné obohacující čas. Ale musím přiznat, že i když nejsem zrovna nejstarší, docela jsem se předem takto intenzivního setkání s nastupující „generací Z“ (tj. *formovanou internetem a sociálními sítěmi, pozn. red.*) obávala. Dlouho před odjezdem jsem se trápila otázkami: „Budeme si rozumět? Co když se mi nepodaří mluvit srozumitelně, dnešním jazykem?“

Ale pak mě to najednou napadlo. Tématem naší biblické dílny budou Ježíšova podobenství! Podobenství jsou totiž geniálními nositeli živého Božího slova. Tedy pokud je necháme žít. Pokud v nich ono Slovo neumrtvíme tím, že jim přisoudíme jeden jediný autoritativní výklad.

Hned na začátku kempu jsem se pokusila mládežníkům zprostředkovat myšlenku, která mě k výběru tématu vedla. Podobenství jsou něčím víc, než nějakým dalším rébusem, který musí lidstvo rozlousknout. Podobenství můžeme slyšet znova a znova a pokaždé nám zazní v trochu jiném tónu. Ježíšova podobenství jsou v tomto ohledu někdy podobná tzv. koánům – výrokům, které nemusejí na první poslech (ani na druhý, třetí či čtyřicátý sedmý) dávat jednoznačný smysl, ale tím, že je s sebou v hlavě i v srdci nosíme, mohou k nám promlouvat průběžně. Barevně a neotřele. Podobnost koánů a podobenství je nejvíce patrná v janovské

tradiční. U Jana totiž nenajdeme klasická podobenství, jaká nacházíme u synoptiků. V Janově evangeliu funkci podobenství nahrazují ony známé výroky začínající slovy: „Já jsem...“

„Já jsem chléb života.“ (J 6,48) „Já jsem dobrý pastýř.“ (J 10,11.14) „Já jsem vzkříšení i život.“ (J 11,25) „Já jsem ta cesta, pravda i život.“ (J 14,6) „Já jsem pravý vinný kmen.“ (J 15,1)

V rámci programu jsme se tedy nesnažili Ježíšova slova vysvětlit. Jen jsme se pokusili zachytit, jak k nám promlouvají dnes. A výsledek?

Já jsem ticho v hluku světa. Já jsem chápací. Já jsem hromosvod. Já jsem přikrývka.

Já jsem velký dobrý...

...a zřejmou inspirací Ježíšova výroku ze 14. kapitoly je i nadpis tohoto úvodníku: „Já jsem hardware, software i proud.“

Výroky, které stojí za to nosit v hlavě i v srdci, nejsou jen v evangeliích – možná jste si při čtení těchto řádků vybavili verš, který se stal inspirací pro název tohoto časopisu.

„Já jsem Alfa i Omega, praví Pán Bůh,

ten, který jest a který byl a který přichází, Všemohoucí.“ (Zj 1,8)

Milé sestry, milí bratři, kéž i Vám Ježíšovy „koány“ znějí v hlavě i v srdci a promlouvají k Vám stále se proměňujícím způsobem.

Anna Pokorná, farářka

Vážení čtenáři,

v úvodníku zářijového čísla našeho sborového zpravodaje nám sestra farářka Anna Pokorná přibližuje svou zkušenost s úžasnou účinností biblického slovesného útvaru zvaného podobenství, a to konkrétně při práci s mládeží.

Poslední srpnovou neděli, tj. 28. 9. , se po bohoslužbách v našem kostele konalo krátké mimořádné sborové shromáždění, na němž byli členové sboru informováni o současných stavebních aktualitách i jejich ekonomických souvislostech, dále pak o personálních změnách ve sboru, rovněž o provozu komunitního prostoru a dalších aktualitách. Vzhledem k nízké účasti na bohoslužbách na samém konci prázdnin staršovstvo přislíbilo informovat všechny členy sboru v příštím, tj. v tomto čísle sborového zpravodaje. Níže uvedené odstavce tyto informace přinášejí:

O pokročilosti rekonstrukce chrámových prostor a s tím souvisejících finančních závazcích zevrubně referuje br. Aleš Kratochvíl. Praktické rady k tomu připojuje „Ekonomické okénko“ sestry Jany (Fučíkovské) Mimaříčkové.

O personálních změnách na pozicích statutárních zástupců sboru informují sestra farářka Anna Pokorná a končící kurátorka sestra Ester Kopecká.

O tom, co jsme si zvykli nazývat „Komunitním prostorem“ a některých jeho aktivitách nám podává zprávu bratr kostelník Kryštof Maláč.

Dále následující příspěvek není tak stroze faktografický jako výše uvedené, přesto však je v řadě ohledů nejen doplňuje, ale hlavně obohacuje. Je to rozhovor naší hvězdné interviewistky Ester Kopecké s odcházejícím farářem Marošem Klačkem; jejich rozjímavá rozprava poskytuje velmi osobní pohled na uplynulých osm let, kdy v našem sboru bratr farář působil.

Sestra Rut Nývltová ve chvíli, kdy o prázdninách hrozilo, že nedáme dohromady toto číslo Alfy a Omegy, vykouzila ze svého výstrižkového diáře kouzelný příběh nazvaný „Andělská služba“. Ten příběh je zasazen do vánočního, ba přímo štedrovečerního času; ve skutečnosti však je jeho téma daleko nadčasovější – je to totiž naděje. A té není nikdy dost.

Posledním textem přispěla sestra Žofie Vobrová. Zamýšlí se v něm nad osudem knih, ke kterým máme na jedné straně silný citový vztah, avšak na straně druhé se stanou přebytečným předmětem, který jen zabírá místo. Inu, s tímto problémem se čas od času setkává každý z nás.

Jan Horálek

Stav revitalizace kostela

1) rekonstrukce sálu a zázemí kostela je takřka beze zbytku hotova, faktury zaplacený, z celkové částky se nám podařilo uhradit 96,7 % z operačního programu EU Praha - pól růstu prostřednictvím grantu Magistrátu hl. m. Prahy.

2) Rekonstrukce sborové místnosti a přilehlých prostor a budování bezbariérového příchodu do sborové místnosti okolo jižní strany sborového domu – grant ve výši 10 mio od magistrátu z operačních fondů EU jsme již dostali a v současnosti vybíráme advokátní kancelář, která vypíše výběrové řízení na

dodavatele stavby. Předpokládáme zahájení stavby na konci roku s dobou realizace od letních prázdnin.

3) Opláštění varhan – máme grant od MČ Praha 5 ve výši 200.000 Kč, což je asi třetina celkových nákladů – řešíme s architektem a truhlářem, jakou smysluplnou část opláštění vzhledem k omezené dotaci realizovat.

4) V pátek byla položena nová izolace na střešní terase nad kruchtou, na což jsme dostali grant od MČ Praha 5 a nadace Kauflandu, který opravu z větší části pokryje.

5) Z církevních grantů DARP budeme na příští rok žádat o 200.000 Kč na zateplení chrámové klenby, dále 150.000 Kč na skříňovou stěnu – úložné prostory na kruchtě.

6) pokusíme se rovněž o získání prostředků od magistrátu a zmíněného programu DARP na stavbu bezbariérové lávky ke vstupu do kostela. Tam je ovšem třeba širší spolupráce s MČ Praha 5 coby majitelem pozemků okolo kostela, a je třeba rovněž vypracovat projekt.

Celkově lze tedy konstatovat, že jsme poměrně úspěšní v získávání finančních prostředků na plán dlouhodobé inovativní údržby naší budovy, ale na zajištění vlastní realizace nám poslední dobou trochu docházejí síly, resp. lidské zdroje. Na nástěnce v předsíni je seznam toho, s čím vším bychom uvítali z hlediska provozu a údržby vaši pomoc.

Například sháníme někoho, kdo zajistí nebo přímo vypracuje energetickou vizi strategie naší budovy. Vzhledem k současným cenám plynu se projekt výměny stávajících plynových kotlů za nové kondenzační nejeví jako jediné správné řešení.

V nově otevírané kavárně v našem předsálí bychom rádi nabídli pracovní příležitost komunikativnímu seniorovi nebo seniorce, kteří jsou rádi mezi lidmi a bude je bavit obsluhovat kávovar a přítomné hosty. Zaškolíme a vše vysvětlíme. Stačí, když zaskočí tu a tam.

Sháníme i někoho, kdo by byl ochoten nárazově prostřednictvím nějaké internetové platformy zbavovat sbor věcí, které už nepotřebuje, ale někomu by se ještě mohly hodit.

A samozřejmě by se našemu kostelníkovi Kryštofovi hodily další páry šikovných rukou na pomoc s rozmanitým typem prací, co jen naše fara při svém současném provozu i rozsáhlých renovačních aktivitách může nabídnout.

Pokud už nemůžete nabídnout konkrétní fyzickou pomoc, stále se hodí každý

tisíc na provozní či dokončovací práce, které z žádných dotací ani grantů pokrýt nelze. Potvrzení o daru pro daňové účely vám samozřejmě vydáme na začátku příštího roku.

Seznam toho, čím a za kolik je třeba dovybavit naše společné prostory, naleznete v následující tabulce.

V neposlední řadě děkujeme všem, kteří na náš sbor pamatují ve svých přímluvách. I díky vám je z čeho čerpat sílu a vnímat světlo za obzorem, i když třeba zrovna není vidět ani na krok.

Čeho třeba a nevešlo se do žádného grantu

položka	kolik to stojí	kdo to zaplatí	QR kód
dokončení kuchyňských linek (kancelář, klubovna, mimi)	20.000 Kč		
koberec v hudebně	16.119 Kč	Aleš	uhrazeno
sedačka v kanceláři	11.998 Kč	Aleš	uhrazeno
úložné prostory v chodbičce v zázemí	20.000 Kč		
černé obkladačky na chodbě v zázemí	18.000 Kč		

knihovna na chodbě v zázemí sboru	15.000 Kč	Aleš	
úprava zámkového systému v domě	80.000 Kč		QR Platba
nátěr zábradlí na kůr a dveří v zázemí	19.250 Kč		QR Platba
orientační systém pro návštěvníky aktivit KP	20.000 Kč		QR Platba
odhlučňovací závěsy před dveřmi do sálu	25.000 Kč		QR Platba
péče o včely (krmení, dovybavení úlů)	10.000 Kč		QR Platba

dovybavení nedělký úložnými prostory	10.000 Kč		QR Platba
doplacení izolace střechy nad vstupem nad rámec grantu	45.000 Kč		QR Platba
přestavba varhan, přesun varhanního stolu	22.385 Kč		QR Platba

Peníze lze poukázat na sborový účet: 2300335514/2010

variabilní symbol (pro členy sboru): Vaše osobní číslo

specifický symbol: 77

zpráva pro příjemce: Název položky z tohoto seznamu

Aleš Kratochvíl

Ekonomické okénko

Splátka půjčky Jeronýmově jednotě

Do konce letošního roku musíme splatit 500.000 Kč do fondu Jeronýmovy jednoty, ze kterého jsme dostali půjčku na rekonstrukci, resp. výdaje, které nebylo možné hradit z grantu. Na tuto splátku nám bohužel nezbyvá dost financí, proto si tímto dovoluji oslovit členy a požádat o mimořádný „dar na splátku půjčky“. Do poznámky k platbě stačí uvést „JJ půjčka“ nebo použít variabilní symbol 914.

Rovněž po vzoru jiných sborů nabízíme členům možnost tzv. „překlenovací půjčky“, která by nám také moc pomohla. Jak to funguje v praxi? Na základě smlouvy o půjčce mezi členem sboru a sborem chci půjčit sboru např. 50.000 Kč. V příštím roce chci zaplatit roční salár ve výši 20.000 a zároveň chci, aby mi sbor splatil část půjčky ve stejné výši. Splátka půjčky se tedy rovnou použije na platbu saláru. Finanční transakce se jen zaúčtují a doklady podepíší. Potvrzení o daru pro daňové účely dostanete během února následujícího roku jako obvykle.

Máte-li zájem takto pomoci svému sboru, pošlete email na adresu smichov@evangnet.cz, nebo volejte na mé číslo 777 934 322, abychom připravili smlouvu.

Děkujeme za Vaši obětavost v této nelehké době.

Za staršovstvo smíchovského sboru Jana (Fučíková) Minaříčková

Změny na pozicích statutárních zástupců sboru

K 1. září 2022 nastupuje bratr farář Maroš Klačko na rodičovskou dovolenou. Statutárním zástupcem sboru na farářské pozici se stane Anna Pokorná. Staršovstvo sboru se v souvislosti s touto změnou rozhodlo zvýšit Anně Pokorné úvazek z 0,4 na 0,5. Od října bude kázat pravidelně každou druhou a čtvrtou neděli v měsíci. Staršovstvo se dohodlo, že pravidelné večere Páně, které se konaly vždy první neděli v měsíci, se přesunou na druhou neděli v měsíci, aby tak VP mohla vysluhovat naše farářka Anna Pokorná.

Z osobních důvodů se rozhodla na pozici kurátorky rezignovat Ester Kopecká. Funkci statutárního zástupce bude vykonávat do okamžiku volby nového kurátora/kurátorky, která je plánována na říjnovou schůzi staršovstva. Ester Kopecká i nadále zůstane členkou staršovstva.

Anna Pokorná, Ester Kopecká

Komunitní prostor

Protože jsem truhlář, zdejší kostelník a technická jistota, bylo pro mě samozřejmé, že podpořím celý projekt vlastníma rukama. Komunitní prostor si představuji jako místo, které je využíváno lidmi z blízkého okolí. Takový prostor, který poskytuje možnost seznámit se s ostatními lidmi z okolí a navazovat s nimi bližší vztahy skrze společné aktivity.

Komunitní prostor jich nabízí mnoho. Stručně zmíním některé z nich.

V minulém měsíci se uskutečnil Příměstský tábor - umění v pohybu / City Camp - Мистецтво в руси pod vedením lektorek Michaely Daškové a Yany Reutové. Zájem byl obrovský a program pestrý. Hojně navštěvované byly také všechny večery ze série tanečních večerů. Za organizaci letní dávky pohybu vděčíme naší nové kolegyni Michaelae Daškové a máme radost, že se tak vydařily.

Zářijový program je pestrý. Ve foyer kostela byla otevřena Kavárna na věky. Otevřena bude každý všední den mezi 10 - 20 hod. Věříme, že její otevření pomůže

k propojení lidí z okolí a nabídne možnost občerstvit se před, během i po aktivitách Komunitního prostoru. Těšíme se moc na setkávání u šálku kávy!

Pokud vaše srdce touží po trošce hlíny a zeleně, přijďte 20. 9. v 17:30 na informační schůzku ohledně chodu komunitní zahrady. I v tomto měsíci pokračují žádané tančírny forró i filmový klub.

Pro ty, kteří mají rádi pohyb i divadlo startuje Mezigenerační pohybové divadlo Pohyb, dech a příběh s Michaelou Daškovou. Dorazit můžete naprosto nezávazně nahlédnout (a to klidně, i když se stydíte.)

Na nedělní sousedský brunch zve pro tentokrát Maroš Klačko. (Využijte příležitosti k setkání a rozloučení s ním!) Podělte se s námi o své kulinářské umění a přineste i něco ze své kuchyně - těšíme se!

Rádi hrajete šachy? Přijďte si s Petrem zahrát a popovídat o všem možném na společenský večer při šachu 28. 9. od 18:30.

Ztrácíte se v rychlé době? Potřebujete poradit a zorientovat se ve světě nových technologií? Chcete jít s dobou? 14. 9. a 26. 9. v čase 11:00 -12:00 vám Richard poradí s vašimi informačními technologiemi.

Více informací o programu a aktivitách naleznete na FB/kpsmichov či IG/komunitniprostorsmichov. Dotazy pište na info.kpsmichov@gmail.com.

Za team KP Kryštof Maláč

Rozhovor s Marošem Klačkem

Bratr farář Maroš Klačko odchází k prvnímu září tohoto roku na rodičovskou dovolenou a úplně tak nyní ukončí své působení v našem sboru. Hlavní farářkou našeho sboru od nynějška bude sestra Anna Pokorná. Tento rozhovor je takovým stručným shrnutím osmi let, kdy byl Maroš smíchovským farářem, a ohlédnutím za tím, co vše se změnilo jak v kostele, tedy budově samotné, tak ve sborovém, ale i v jeho osobním životě.

Maroši, během tvého působení na Smíchově došlo k řadě změn; začala bych ale dotazem na to, co nového se stalo přímo v kostele a jak probíhala rekonstrukce. Bylo to hodně práce, stresu, ale teď je velká část prací již hotových. Jaké z toho máš dojmy a pociťuješ už radost a úlevu?

To jsi mě trochu překvapila, na tu otázku není jednoduchá odpověď. Více viditelné jsou události posledních dvou let, kdy probíhala samotná rekonstrukce, ale to je jen část. Je za tím i spousta neviditelné práce, ten proces trval nejméně osm let a začal ještě dříve, než jsem na Smíchov před těmi osmi lety přišel. Vybavují se mi vzpomínky, jak

jsme diskutovali nad prvními návrhy, které se pak shodily ze stolu, jak jsme přemýšleli nad novou strategií komunikace se sborem, jak jsme vyhlásili architektonickou soutěž a formulovali její zadání, jak jsme hledali jednotlivé dodavatele, právníky, jak jsme rozdělovali kompetence a tak dále. Na začátku bylo spousta nadšení a entuziasmu, na konci únava z celého toho procesu, jehož náročnost jsme si na začátku ani neuměli představit. Ale je spousta věcí, ze kterých mám radost, například z toho, že je to tak trochu pilotní projekt pro mnoho evangelických sborů. A teď v tom prostoru samotném vnímám všechno, na co se podívám, všechno má svůj příběh. Vidím dělníky, kteří byli zapojeni, ale třeba i konflikty, které byly s rekonstrukcí spojené. Ta budova není jednoduchá a její složitost jsme objevovali během stavby. A teď, když už skoro všechno vypadá hezky, probíhají ještě finalizační práce a je potřeba ještě hodně věcí dodělat. Ale když třeba pozdě večer sedím v kostele a medituji nebo se modlím, říkám si, jak bych si přál být farářem, který do tohoto prostoru přichází, ne tím, který z toho sboru odchází. Ten prostor teď nabízí možnosti, které před tím neměl, a všechny ty sny a představy, které jsem sem vkládal, vlastně nebudu moci realizovat. Je mi z toho na jednu stranu smutno, ale zároveň si říkám, že to patří k povolání faráře, a že ostatní sbory také procházejí podobným procesem, a až po čase na nějaký sbor zase půjdu, bude připravený nějak jinak od jiného faráře.

Mohl bys trochu více představit další projekty, kromě rekonstrukce, na které čerpáme granty, a co s tím souvisí? Po rekonstrukci se mohly rozjet naplno aktivity Komunitního prostoru, ale probíhají i jiné aktivity.

Na provoz jsme dostali dva granty, jeden je na Komunitní prostor (KP) a druhý je na práci našeho sboru v projektu spolupráce se školami tady v okolí. Na ten druhý se někdy trochu zapomíná, ale je to velký projekt, v rámci kterého chodí studenti škol do našeho prostoru, objevují ho, navazují vztahy a dozívají se něco o evangelické spiritualitě a kultuře. Začátek toho projektu byl velmi náročný, protože prostor v kostele nebyl ještě připraven kvůli zdržení stavby, což způsobovalo spoustu problémů, ale zároveň mi tento projekt přinášel největší radost a potěšení, protože studenti středních škol jsou taková skupina lidí, která mě vždycky bavila, vždycky jsem se těšil na práci s nimi. Jsou to mladí lidé, kteří mají ještě nekonvenční myšlení, rádi překračují hranice a zkoušejí nové věci, vidí věci nově a jsou otevření přijímat.

A tím prvním projektem je Komunitní prostor, jehož původní myšlenkou bylo, že pracovníci KP budou pocházet ze členů sboru, a tím se rozšíří možnost zapojení členů sboru takovým způsobem, že to bude profesionalizovaná, částečně hrazená práce, nebo podporovaná například supervizí. Že to vlastně bude organizovaná dobrovolná činnost s podporou. A to se částečně povedlo a částečně nepovedlo. Nepovedlo se, že lidé, kteří

se původně ještě jako členové sboru zapojili a projekt připravovali, vzhledem k tomu zdržení z projektu odešli. Povedlo se ale, že se na ten projekt navázali jiní lidé, kteří pocházejí z evangelického prostředí, nějakým způsobem nenacházeli domov v nějakém svém sboru, ale záleží jim na evangelické církvi a mají pocit, že to, co smíchovský sbor dělá, je výjimečné a chtějí na tom participovat. Věnují tomu často daleko víc času, než mají zapláceno. Mají vnitřní motivaci a mám naději, že u toho sboru zůstanou, a tím se navzájem sbor a tým KP obohatí.

Kromě rekonstrukce a zahájení aktivit ve všech projektech se v posledních letech udály změny i ve tvém osobním životě a není jich málo. Rozvedl ses, oženil, narodil se ti syn Jonatan, jdeš na rodičovskou dovolenou, opouštíš činnost ve sboru a stěhuješ se do zahraničí. Mohl bys o tom prosím říct více?

Co se týče rozvodu, je to každopádně smutná věc, ale není to tragické. Se Sárrou jsme stále v dobrém vztahu, komunikujeme a myslím, že jsme si prošli určitým procesem uzavírání toho vztahu. Byl jsem vděčný za podporu, které se nám dostalo od staršovstva i sboru během toho náročného období, kterým jsme procházeli, když bylo zřejmé, že ten vztah už skutečně neudržíme.

Pravda je, že jako farář jsi trochu více na očích, to není snadné...

Právě, je obecně nepříjemné, když se musíš zodpovídat širší skupině lidí. Být farářem je tak trochu veřejná role, někdy to není úplně lehké nebo příjemné. My jsme se Sárrou ale pociťovali skutečně velkou podporu. Pamatuji si, jak nám oběma jednotliví starší řekli nádherná povzbuzující slova plná pochopení a milosrdenství, ačkoli i oni z toho byli smutní. Ale je pravda, že občas slyším, že jsem někomu něco neoznámil o svém osobním životě. Myslím si ale, že by bylo neprofesionální, kdyby faráři mluvili příliš moc o sobě, protože jejich osobní život je trochu druhotný. Samozřejmě, že by farářův svět neměl být v rozvratu, ale sborový život by se neměl proměnit v nějaký bulvár ve smyslu, že se sleduje drama farářské rodiny. Lidé chodí do kostela a za farářem proto, aby slyšeli evangelium, a ne další díl soap opery.

Co se ve tvém životě stalo potom a co vedlo k tomu, že ze smíchovského sboru odcházíš?

Pak jsem se zamiloval, oženil jsem se a narodil se Jonatan. A já jsem zjistil, že celou tu šíři dosavadních aktivit nejsem schopen udržet, a že klesá kvalita všeho, co dělám. Pole těch aktivit bylo velmi široké a já jsem ho potřeboval zúžit a sám sebe jakoby zklidnit, zpomalit a soustředit. Vlastně narození našeho dítěte bylo příčinou toho, že jsem pociťoval potřebu z toho rozjetého vlaku vystoupit, všechny kompetence a závazky předat někomu jinému a soustředit se jen na takovou zemitost každodenního života. Mám pocit, že jsem dlouho jen dával, vydával ze sebe, něco tvořil, vedl děti a tak dále, a teď

mám pocit, že bych potřeboval něco také dostávat, že někdo bude připravovat program pro mě, trochu mě opečuje a povede. Takže narození Jonatana a odchod na rodičovskou dovolenou souvisí s tím, že se s Kasiou stěhujeme do Švýcarska, kde se budeme věnovat studiu. Téma, kterému se tam chci věnovat, je evangelická liturgie a rituály a studium je na dva roky. A pak bych samozřejmě byl rád, kdybych to, co se naučím, mohl přinést do Čech. Můj výhled je takový, že za dva tři roky se budu ucházet o farářské místo na nějakém sboru ČCE tady v Čechách s tím, že bych zároveň chtěl občas vést nějaká školení či workshopy na témata, která se ve Švýcarsku naučím.

Když se ohlédneš za těmi osmi lety na Smíchově, dokázal bys říct, co bylo pro tebe největším přínosem, nebo naopak největší frustrací?

Pro mě byla asi největší frustrací ta rekonstrukce, hlavně poslední fáze, která se hodně táhla a vlastně to tak trochu překrývá všechny ostatní pocity. Ale velkou radost jsem měl například z dětí. Když jsem přišel, byla tu skupinka dětí, kde nejmladší Helenka Velebová měla čtyři roky, a nejstarší byl Honza Krupa. Byla to taková malotřídka a pro mě byla radost vidět, jak ty děcka společně vyrůstají, někdy na sebe narážejí, ale navzájem se podporují a ovlivňují. Ta skupinka se vyvíjela, byly chvíle, kdy spolu nemohli být a pak se zase potřebovali a podobně. A teď mám pocit, že jsou v takovém kritickém věku a je mi líto, že je nebudu moct provést i dospíváním, protože ty vzájemné vztahy jsme léta tvořili. Mám pocit, že je trochu opouštím, a ten proces je u mnoha nedokončený. Ale práce s dětmi pro mě byla největší radostí.

Ze sboru teď sice odcházíš, ale měl bys přesto nějakou vizi nebo představu, jak by mohla budoucnost sboru vypadat? Co je pro tebe důležité v rámci sborového života?

Pro mě bylo důležité, že i když jsem sám měl nějakou představu, jak by se věci měly dít, byl jsem rád za každou iniciativu jakéhokoli člena sboru, který chtěl s něčím přijít, i když to nebylo úplně podle mých představ, nebo to nebylo tak dotažené, jak jsem si to představoval. I když je to vlastně docela náročné, protože ty věci se mnohdy vyvíjejí jinak, než si člověk myslí, ale zároveň je rád, že jsou lidé aktivní a chtějí něco společně tvořit. A to je vlastně nějaký směr, který podle mého názoru začal už předcházející farář Ivo Mareš, a já jsem v tom pokračoval, protože se mi to pro sbor zdá dobré. Jako příklad bych mohl uvést třeba děti, které teď přišly s nápadem, že by chtěly v mládeži udělat vlastně takového evangelického skauta, což mi přijde jako skvělý nápad v tom, že přišel od dětí, a bylo by super, kdyby farář teď ten nápad zvedl a dokázal to spolu s dětmi organizovat. Každopádně ten princip, že lidé přicházejí a nacházejí možnosti, jak se angažovat v takové míře, jak chtějí a zvládnou, mi přijde skvělý. Sbor je vlastně otevřený prostor pro to, aby do něj lidé mohli vstoupit, zapojovat se a získávat nějaké kompetence.

Ptala se Ester Kopecká

Andělská služba

Začátkem letošního roku jsem byla požádána o úvodní zamyšlení při poradě výboru spolku Exulant. V tu chvíli jsem si vzpomněla, že jsem si před časem vložila do diáře článek s příběhem, který se mne vnitřně hluboce dotkl – a tak se snad o něj mohu podělit i s vámi smíchovskými.

„Věříte v anděly?“ Tahle otázka zazní téměř v závěru, ale můžeme si ji položit každý sám za sebe už teď. Mimochodem, v Bibli se zmínka o andělech vyskytuje asi 160krát.

Teď je před námi ještě o trochu víc než čtvrtina roku, jistě s mnoha příležitostmi, které nás často v mnoha směrech překvapí – a právě třeba i ta nečekaná oboustranná služba. Tak abychom i na tu naši andělskou službu byli připraveni, uvedu dva verše z 10. kapitoly ep. k Židům. Jsou to slova povzbuzení pro příští dny a měsíce, které zřejmě stále ještě nebudou úplně nejlehčí. Shodou okolností jsem je vybrala pro letošní smíchovské jubilanty do narozeninového přání:

„Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.

Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a dobrým skutkům.“

Ale teď konečně ke slíbenému příběhu z uloženého článku, nazvaného jako

„Svědectví jistého Wilhelma Bartmanna“:

Tenkrát o Vánocích jsem jel do Heidenau navštívit bratra. Už v noci na 24. se citelně ochladilo a na Štědrý den začalo hustě sněžit.

V družném hovoru se spolucestujícími cesta vlakem příjemně ubíhala. V každé stanici někdo vystoupil a v předposlední zastávce už jsme byli jenom tři. „Až vlak příště zastaví, musíte rychle vystoupit“ slyšel jsem, než zapadly dveře za posledním. Pomalu jsem se začal oblékat, hodil na záda batoh, sáhl po kufru. Vtom...drnc...hrk – a vlak stál. Otevřel jsem dveře – venku pořád ještě padal sníh – a vystoupil jsem. Nádraží, nástupiště nikde – ovšem ten vlak je dlouhý, nádraží malé, nástupiště nemohu vidět. Vtom znovu drnc...hrk...vlak se znovu rozjel. „Zastavtééé, zastavte, tady není stanice, zastavte!“ Ale díval jsem se už jen na červená zadní světla. Co teď?

Brodil jsem se sněhem, kufr v ruce, batoh na zádech, uši „upřené dozadu“ abych nepřeslechl jedoucí vlak. A najednou jsem strnul. Ze stínu se vynořila postava. Vyděsil jsem se. KDE SE TU BERE ČLOVĚK? Halo, je tu někdo?“ Žádná odpo-věd. Dal jsem se znovu do pohybu, ale najednou jsem s naprostou jistotou věděl: někdo tu je a ten někdo mi přichází vstříc – klobouk naražený hluboko do čela, mi jde vstříc. „Kdo je tu? Vystoupil jsem předčasně z vlaku a teď musím pěšky. Můžete mi pomoci? Jedu do Heidenau.“ Nic... Ten „někdo“ si mumlal něco pro sebe, ale kufr mi z ruky vzal. Dále jsme šli svahelem dolů k silnici spolu. „Já jsem tak šťastný, tak vděčný, že jste byl zrovna tady. Vás mi posílá samo

nebe; a vůbec, sám do Heidenau, to bych byl nedokázal. Jaké štěstí, že jsme se potkali.“ Neřekl nic, tak jsem jeho mlčení respektoval a dál jsme putovali mlčky.

Ušli jsme pár set metrů, došli k zatáčce, v níž parkovalo jeho auto. Otevřel zavazadlový prostor, uložil můj kufr a batoh a usadil mne vedle sebe. Najednou, naprosto nečekaně, se zeptal: „Věříte v anděly?“ Byl jsem perplex. Tolik zdrženlivosti, tolik mlčení a pak tahle otázka. „No jo, v takový večer jako dnes, je všechno tak nějak bližší, všude se čte vánoční příběh o pastýřích a andělech.“ - „Ptám se, jestli věříte v anděly DNES?“ - „Já vlastně nevím... Andělé dnes... možná tak, že o nich vlastně ani nevíme, dnes už nemají křídla jako tenkrát na betlemských pastvinách. Možná, že dnes někdo anděla potká, něco, co mu pomůže, nebo ho vede, nebo...“ A najednou to z něj vyjelo: „Vy jste dnes mým andělem.“ - „Já? Zrovna já? Jak to?“... „Chtěl jsem se vším skoncovat, přijel jsem sem na trať skončit, udělat tečku za vším. Dál už jsem nemohl, spadl jsem na samé dno.“ A vyprávěl mi svůj příběh... „A najednou jste tu byl vy a volal mne, abych vám pomohl – přesně v ten pravý okamžik.“ Potrásal hlavou, jako by tomu sám nemohl uvěřit. „Na Štědrý večer mne potká anděl. Milý Pán Bůh mne neopustil.“

Víc jsme si toho neřekli. Co mělo být řečeno, řečeno bylo. Dovezl mne k mému pensionu, pomohl vystoupit, usedl za volant. „Děkuji za vaši andělskou službu, děkuji.“ Odjížděl pomalu. Nikdy víc jsme se nepotkali.

Na ten Štědrý večer ale nezapomenu nikdy.

Rut Nývltová

Soumrak knih

Žádný strom neroste do nebe a knihovna je omezena výškou stropu. Moderní technologie nám problémy s nedostatkem prostoru vyřeší, v bytě umístíme vkusnou dekoraci, pro knihy nepotřebujeme tolik místa, můžeme si je přečíst v chytrém telefonu, informace uložené v knihách najdeme na internetu. Dopisy nepíšeme ručně ani na psacím stroji (ani ten už dnešní děti neznají), ale odešleme jako e-mail; ani ve slovnících není nutno listovat. Doma máme více prostoru a nepěstujeme si lapače prachu.

Přesto kniha znamená ducha, vzdělání, identitu. Kniha zažila ve své historii stejné postihy a pronásledování jako někdy i sám člověk. Knihy končily na hranici, kvůli jejich čtení a rozšiřování se dostával člověk do vězení. Někdy byly pouze dány pod zámek jako libri prohibiti, jindy pašovány přes hranice, ukrývány na neuvěřitelných místech. Některé sepsány, ale nevydány, nevytištěny.

Stojím před nutností omezit počet knih ve své vskutku celoživotní sbírce. Kam s těmi, které jsou navíc? Antikvariáty nepřijímají anebo nabízejí nízkou výkupní cenu. Přesto jsou schopny zachytit i cenné tisky, které by mohly skončit v kontejneru na papír. Znalci hodnot

budou i u nově vznikajících podobných firem. Kdo nemá čas hledat a ptát se, může se stát dárce a odložit knihu v „knihobudce“. V každém případě je nutno třídit a rozhodovat o každé jednotlivě.

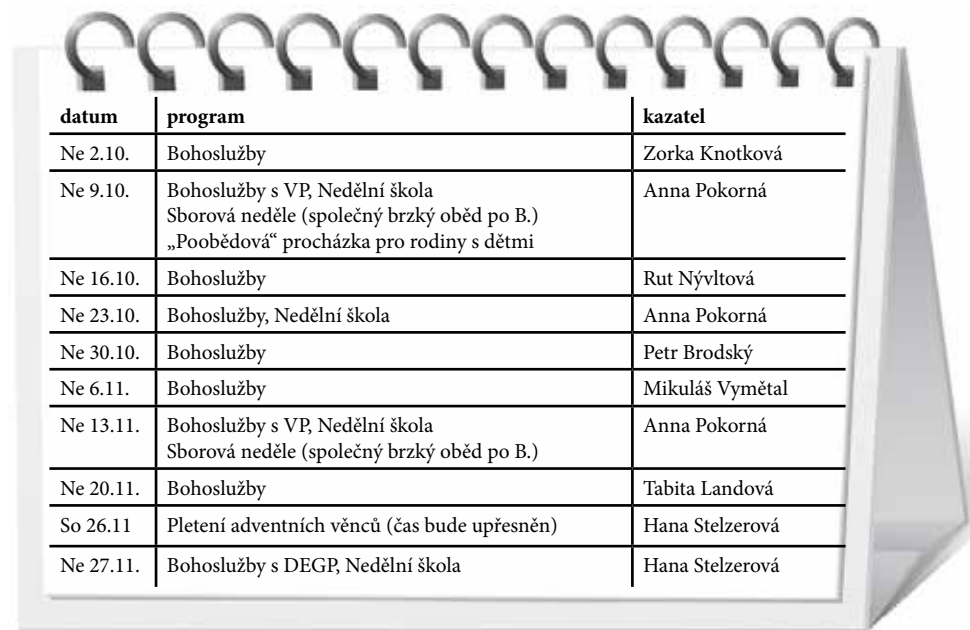
Mám nádhernou knihu Broučků Jana Karafiáta s kouzelnými ilustracemi Jiřího Trnky. Ale co se skromným vydáním Broučků z r. 1967? To byla tehdy vlašťovka ohlašující lepší časy. Básník Jan Skácel ji v předmluvě nazval „knihou, která si odpočala“. A co mi připomene kniha bez tiráže a bez uvedení roku vydání? Jmenuje se „O Novém zákoně“, autorem je Merrill C. Tenney, děkan biblické školy. (Odkud?) Dostala se k nám do sboru podobně tak jako reprint Biblického slovníku Adolfa Novotného (je v jednom svazku, tištěný na tenkém papíře). Knihy ve švabachu s podpisy předků mají už i svou vlastní historii.

Přeji novým i starým knihám a jejich čtenářům dobrou a nadějnou budoucnost.

Miroslav Barták ilustroval knihu Františka Nepila „Dobré a ještě lepší jitra“ (1983). Obrázek reaguje na text ze strany 142: „... tvrze se dají srovnat se zemí, hrady zbořit a města spálit, ale kniha ne...“

Žofie Vobrová

Kalendárium 2022

datum	program	kazatel
Ne 2.10.	Bohoslužby	Zorka Knotková
Ne 9.10.	Bohoslužby s VP, Nedělní škola Sborová neděle (společný brzký oběd po B.) „Poobědová“ procházka pro rodiny s dětmi	Anna Pokorná
Ne 16.10.	Bohoslužby	Rut Nývtová
Ne 23.10.	Bohoslužby, Nedělní škola	Anna Pokorná
Ne 30.10.	Bohoslužby	Petr Brodský
Ne 6.11.	Bohoslužby	Mikuláš Vymětal
Ne 13.11.	Bohoslužby s VP, Nedělní škola Sborová neděle (společný brzký oběd po B.)	Anna Pokorná
Ne 20.11.	Bohoslužby	Tabita Landová
So 26.11	Pletení adventních věnců (čas bude upřesněn)	Hana Stelzerová
Ne 27.11.	Bohoslužby s DEGP, Nedělní škola	Hana Stelzerová

Alfa a Omega

Vydává třikrát až čtyřikrát do roka Farní sbor Českobratrské církve evangelické, Na Doubkové 8, 150 00 Praha 5 - Smíchov
Telefon: 251 564 204 Web: smichov.evangnet.cz E-mail: smichov@evangnet.cz Bankovní spojení: 2300335514/2010

Rediguje redakční rada ve složení: Jan Horálek (vedoucí), Maroš Klačko, Ester Kopecká, Aleš Kratochvíl, Martin Pícek (grafika),
Žofie Vobrová.